

Băng Giá

Băng Giá Vào Đông ơn trời độ lượng Rải hết hoa tiên xuống trần Hoa bay vờn như
bướm lượn Lao xao trong tiếng vỗ cánh Bao giờ buồn như hoa tuyết Vô tư thanh thản nhẹ rơi
Những đóa vô ưu trắng mượt Đời là một thoáng rong chơi Ngọn gió Đông về giá buốt Bàn tay
năm ngón thêm gầy Vói hoài không chạm hạnh phúc Phù du như hoa tuyết bay Tuyết rơi đẹp
lắm hôm qua Để lại con đường băng đá Em đang níu giữ chân mình Như bước trên tình băng giá
Hàng cây co ro trước ngõ Cảnh khô ôm khối giá băng Có hờn mùa Đông se sắt Mà lệ thành đá
chảy quanh Đông về mỗi mùa thêm lạnh Bàn tay nhớ một bàn tay Vai gầy nhớ hơi thở ấm
Tiếng "em!" giờ đã xa xăm. Vương hong-ngoc
http://phunuviet.org/D_1-2_2-65_4-543_3-65/